

Jézus Krisztus kinyilatkoztatása – Tizenhármasszám

A mennyei háború és az utolsó napok: a prófétai időrend feltárása a Jelenések 12. és 13. fejezete alapján

Jeff Pippenger
2023-11-09

A Jelenések könyve tizenkettedik fejezetében leírt mennyei háborút azonosítottuk. Krisztus jellemének azon alapelvét alkalmazva, hogy Ő az Alfa és az Omega, a tizenkettedik fejezet mennyei háborúját annak a mennyei háborúnak előképeként közelítettük meg, amely az „utolsó napokban” zajlik. Az „utolsó napok” kifejezés a Bibliában és a Prófétaság Lelkében a vizsgálati ítélet utolsó napjait jelenti.

Azonosítottuk a tizenkettedik és tizenharmadik fejezet három sátáni hatalmát, nem úgy, mint olyan hatalmakat, amelyek beteljesedésüket a múlt történelmében találják meg, hanem mint e hatalmak modern beteljesedését, amelyek a világot Armageddonhoz vezetik. A tizenkettedik fejezet sarkánya az Egyesült Nemzetek Szervezete, a katolikus egyház, amelynek fel kell támadnia az Egyesült Államokban bevezetendő vasárnaptvörvény idején, a tizenharmadik fejezet tengerből feljövő fenevada, a két szarvú földből feljövő fenevad pedig az Egyesült Államok.

Azonosítottuk, hogy az a hadviselés, amelyet a tizenkettedik fejezetben szokásosan kizárólag Lucifer mennyei lázadásának ábrázolásaként értenek, valójában egy olyan háborút szemléltet, amely a földi egekben készül bekövetkezni, kezdete pedig az Egyesült Államokban hamarosan eljövendő vasárnapi törvényhez kapcsolódik. Időt szántunk annak azonosítására, hogy a Jelenések könyve tizenharmadik fejezetének tizenegyedikétől tizenhetedikig terjedő versei egy olyan megpróbáltatási folyamatot szemléltetnek, amely magában foglalja a fenevad képmása kialakulásának felismerését. A fenevad képmása az egyház és az állam összekapcsolódását jelképezi, oly módon, hogy a kapcsolatban az egyház gyakorolja az irányítást. Amikor az egyház van irányító helyzetben, akkor az államot használja fel tanításainak kikényszerítésére és azok üldözésére, akiket eretnekeknek minősít. A fenevad képmásának kialakulásához kapcsolódó világméretű megpróbáltatási folyamat először az Egyesült Államokon belül valósul meg. A két megpróbáltatási folyamat prófétai jellemzői lényegében ugyanazok, akár az Egyesült Államokról, akár a világról van szó.

Rámutattunk a keresztet megelőző és követő két azonos, ezerkétszázhatvan napos időszakra mint második tanúbizonyságra annak azonosításához, hogy a világ végén a fenevad képmásához kapcsolódó próbatételi folyamatok közül kettő egymást követi. A fenevad képmásának kialakulása az Egyesült Államokban 2001. szeptember 11. és a hamarosan bekövetkező vasárnaptvörvény között megelőzi a fenevad képmásának kialakulását az Egyesült Nemzetek Szervezetében a hamarosan bekövetkező vasárnaptvörvény után. Krisztus szolgálatának az Ő keresztségétől a keresztig tartó ezerkétszázhatvan napja megelőzte tanítványai szolgálatának a keresztet követő

ezerkétszázhatvan napját. A két vonal, amelyek mindegyike két olyan időszakot tartalmaz, amelyek minden egyes időszakban azonos próbákat jelképeznek, akár Krisztus képmásának, akár az antikrisztus képmásának témáját szemlélteti.

Krisztus szolgálatának az a ezerkétszázhatvan napja, amely a kereszten ért véget, akkor kezdődött, amikor a Szentlélek leszállt rá a keresztségek, összhangban a Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének hatalmas angyalával, aki 2001. szeptember 11-én szállt alá.

„Most pedig terjed az a hír, hogy kijelentettem: New Yorkot egy árapályhullám fogja elsöpörni? Ezt én soha nem mondtam. Azt mondtam, miközben a ott emelkedő hatalmas épületeket szemléltem, emelet emelet fölött: »Mily rettenetes jelenetek fognak végbemenni, amikor az Úr felkel, hogy rettenetesen megrázza a földet! Akkor beteljesednek a Jelenések 18:1–3 szavai.« A Jelenések könyve tizennyolcadik fejezete teljes egészében figyelmeztetés arra, ami a földre jön. De nincs külön világosságom arra nézve, hogy mi következik New Yorkra, csupán annyit tudok, hogy egy napon az ottani nagy épületek Isten hatalmának forgatása és felforgatása által le fognak omlani. A nekem adott világosságból tudom, hogy pusztulás van a világban. Egyetlen szó az Úrtól, hatalmas erejének egyetlen érintése, és ezek a roppant építmények összeomlanak. Olyan jelenetek fognak végbemenni, amelyeknek rettenetességét elképzelni sem tudjuk.” Review and Herald, 1906. július 5.

Krisztus történetében az ezerkétszázhatvan napos időszak, amely a keresztnél ért véget, azt az időszakot jelképezi, amely a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvénynél zárul le. A keresztt a vasárnaptörvény előképe. Mindkettő az ítélet jelképe. Mindkettő annak a nemzetnek a közelgő nemzeti romlását jelképezi, ahol az ítélet eseménye végbemegy. Mindkettő Júda dicsőséges földjén történt. Krisztus történetében ez Júda szó szerinti dicsőséges földje volt, a vasárnaptörvény idején pedig Júda lelki dicsőséges földje, az Amerikai Egyesült Államok. A keresztnél Krisztus felemeltetett azzal a céllal, hogy minden embert Magához vonzzon.

„És én, ha felemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonzok.” Ezt pedig azért mondta, jelezve, hogy milyen halállal kell meghalnia. János 12:32–33.

A vasárnaptörvény idején a száznegyvennégyezer zászlaja felemeltetik, hogy minden embert Krisztushoz vonjon.

És zászlót emel a távoli népeknek, és odaszíszent nekik a föld végéről; és íme, nagy sietséggel, gyorsan eljönnek. Ézsaiás 5:26.

Krisztus történelmének a keresztet követő ezerkétszázhatvan napos időszaka Mihály fellépésével ér véget István megkövezésekor.

Ő azonban, teljes lévén Szentlélekkel, szegezetten az égre tekintett, és látta Isten dicsőségét, és Jézust, amint Isten jobbjára felől áll; és monda: Ímé, látom az egeket megnyílni, és az Emberfiát Isten jobbjára felől állani. Apostolok cselekedetei 7:55, 56.

A fenevad utolsó képmásának próbaidejét jelképező negyvenkét hónap Mihály fellépésével ér véget, és az emberi kegyelmi idő lezárulását jelzi.

És abban az időben felkél Mihály, ama nagy fejedelem, aki néped fiainak oltalmazója; és nyomorúságos idő lesz, amilyen nem volt attól fogva, hogy nemzetek lettek, mind ez ideig; és abban az időben megszabadul a te néped, mindaz, aki beírva találtatik a könyvben. Dániel 12:1.

A fenevad mindkét képmását illető próbatételi folyamat teljes története további belső prófétai tanúbizonyságokat is tartalmaz. Helyesen értve – és elismerem, hogy kevesen értik ezt az igazságot –, az első, a fenevad képmására vonatkozó próbatételi folyamat, amely az Egyesült Államokban teljeseedik be, 2001. szeptember 11-én kezdődött, amikor a harmadik jaj belépett a történelembe. A vasárnapi törvény, ahol az első, a fenevad képmására vonatkozó próbatételi folyamat véget ér, jelzi a harmadik jaj érkezését mint ítéletet az Egyesült Államok ellen a vasárnapi törvény elfogadása miatt. Abban az időben a harmadik jaj érkezése beteljesíti a nemzetek megharagítását, a Jelenések könyve tizenegyedik fejezete tizennyolcadik versének beteljesedéseként, valamint az iszlám szerepének első említését a nemzetek megharagításában a bibliai próféciaiban.

És ő vad ember lesz; keze mindenki ellen lesz, és mindenki keze őellene; és ott lakik majd valamennyi testvére színe előtt. 1Mózes 16:12.

A hamarosan eljövendő vasárnapitörvény az első próbaidőszak végét, és egyben az utolsó próbaidőszak kezdetét jelenti. Az utolsó próbaidőszak akkor ér véget, amikor lezárul az emberi kegyelemidő, és abban az időpontban a négy szél, amely a harmadik jaj jelképe, teljesen szabadjára eresztetik.

„Amikor a Megváltó a zsidó népben egy Istentől elvált nemzetet látott, látott egyúttal egy magát kereszténynek valló egyházat is, amely a világgal és a pápasággal egyesült. És amiként az Olajfák hegyén állva sírt Jeruzsálem felett, míg a nap le nem hanyatlott a nyugati dombok mögött, úgy sír most is, és könyörög a bűnösökért az idő e végső pillanataiban. Hamarosan így szól majd azokhoz az angyalokhoz, akik a négy szelet tartják: ‘Engedjétek szabadon a csapásokat; jöjjön sötétség, pusztulás és halál törvényem megszegőire.’ Vajon kénytelen lesz-e azoknak, akik nagy világosságban és ismeretben részesültek, ugyanazt mondani, amit a zsidóknak mondott: ‘Bárcsak felismerted volna legalább e te napodon a te békességedre tartozó dolgokat! de most el vannak rejtve a te szemeid előtt?’” Review and Herald, 1901. október 8.

Krisztus történetében az ezerkétszázhatvan napból álló első időszak első határjelzése az Ő keresztségénél kezdődött, amely az Ő halálának és feltámadásának jelképe volt. Ez az időszak az Ő halálával és feltámadásával ért véget, amely egyidejűleg megkezdte az ezerkétszázhatvan napból álló utolsó időszakot. Ez az időszak István halálával és megígért feltámadásával ért véget.

A történelemnek az a vonala, amely Krisztus képmását ábrázolja, prófétai szerkezetét tekintve azonos azzal a történelemvonallal, amely az antikrisztus képmását ábrázolja.

A Szentírásban Krisztus az északi valódi király, és Sátánnak mindenkor az volt a célja, hogy megdöntse és meghamisítsa Krisztus királyi hatalmát.

Miként hullottál alá az égből, ó, Lucifer, hajnal fia! miként vágattál a földre, te, aki megrendítetted a nemzeteket! Mert ezt mondtad szívedben: Felszálllok az égbe, Isten csillagai fölé emelem trónomat; és helyet foglalok a gyülekezet hegyén, északnak oldalain; felszálllok a felhők magaslatai fölé, hasonló leszek a Magasságoshoz. Ézsaiás 14:12–14.

„Észak oldalai” Jeruzsálem, a nagy Király városa, ahol az Ő szentélye van.

A Kóráh fiainak éneke és zsoltára. Nagy az Úr, és igen dicséretes a mi Istenünk városában, az ő szentségének hegyén. Szépen emelkedik, az egész föld öröme a Sion hegye, észak felől, a nagy Király városa. Zsoltárok 48:1–2.

A Szentírásban a földi „észak királyai” mindenkor Isten népének ellenségeiként jelennek meg. Ezek a Sátán azon törekvését jelképezik, hogy meghamisítsa az észak igazi királyát, aki Jeruzsálemben, az észak oldalain trónol. Az a vonal, amely a fenevad képmásának két megpróbáltatási folyamatát ábrázolja, és párhuzamosan fut Krisztus képmása két megpróbáltatási folyamatának vonalával, harmadik tanúbizonyságot nyer abban a témában, hogy Sátán arra törekszik, hogy ő legyen az észak királya, aki Isten népe fölött uralkodik.

Kr. e. 723-ban az északi király, amelyet Asszíria jelképezett, Izráel északi tíz törzsét rabszolgaságba vitte a Mózes harmadik könyve huszonhatodik fejezetében említett „hétyszeres” beteljesedéseként. Ezerkétszázhatvan évvel később, 538-ban az északi király, amelyet a történelemnek azon a pontján a szó szerinti pogány Róma képviselt, átadta a trónt a pápai Rómának, amely ezután további ezerkétszázhatvan évig az északi király lelki megfelelőjévé lett. Ez a második ezerkétszázhatvan éves időszak 1798-ban ért véget, amikor a lelki római északi király halálos sebet kapott. Amikor a pápaság 1798-ban megkapta halálos sebét, ez az emberi kegyelemidő lezárulását példázta, amikor a feltámadt pápaság végül és örökre eljut végéhez, és senki sem lesz segítségére.

És felállítja palotája sátorait a tengerek között, a dicsőséges szent hegyen; mindazáltal végére jut, és senki sem segít rajta. És abban az időben felkél Mihály, a nagy fejedelem, aki néped fiai mellett áll; és nyomorúság ideje következik, amilyen még nem volt, mióta nemzetté lett nép, mindaddig az időig; és abban az időben megszabadul a te néped, mindaz, aki beírva találta a könyvben. Dániel 11:45; 12:1.

A Mózes harmadik könyve 26. fejezetében szereplő „hét idő”, amely kétezer-ötszázhusz évnek felel meg, Kr. e. 723-ban Asszíriát azonosítja mint az északi királyt, és mint az északi király meghódította az ősi Izráel „északi” királyságát. Ettől a ponttól kezdve a pogányság, Asszíriától kiindulva egészen a pogány Rómáig, ezerkétszázhatvan éven át taposta Isten népét, Dániel 8:13 „seregét”. 538-ban a szó szerinti római északi királyt prófétai értelemben legyőzte a lelki római északi király, aki újabb ezerkétszázhatvan éven át taposta Isten lelki Izráelét. A letiprás második időszaka azzal ért véget, hogy 1798-ban a lelki római északi király megkapta halálos sebét.

Krisztus képmásának vonalában a középpont a keresztt, ahol a halál azonosíttatik. A fenevad képének kialakulását próbára tevő két időszakban a középpont a földi fenevad halála. Az északi király hamisítványának vonalában a középpont az északi király szó szerinti római alakjának halála.

Ezek a vonalak három bibliai tanút jelképeznek, amelyek mindegyike egyetlen időszakon belül két egymást követő időszakot tartalmaz. Minden középpontot testi halál, vagy a bibliai prófécia valamely királyságának halála jelöl. Krisztus esetében a középpont az Ő halála és feltámadása volt. A fenevad képének esetében a középpont a földi fenevadnak, a bibliai prófécia hatodik királyságának halála a vasárnapi törvény idején. Az északi hamis király vonalánál a középpont az északi szó szerinti római király halálát jelképezi, aki a bibliai prófécia negyedik királysága.

A jelenések könyve tizenegyedik fejezetének két tanúja, White testvérnő szerint A nagy küzdelem című műben, Isten Igéjét jelképezi. Krisztus az Isten Igéje. E két tanúnak hatalom adatott, hogy ezerkétszázhatvan napig prófétáljanak, zsákruhába öltözve. Azután megölettek az utcán, és három és fél napig nem támadtak fel. Az „ezerkétszázhatvan nap” és a „három és fél nap” egyaránt az ezerkétszázhatvan esztendő pusztai időszak jelképe. Egy felhatalmazással kezdődtek, amikor zsákruhába öltözve prófétáltak, s ez halállal végződött. Azután ugyanazon prófétai időszakon át hallgattak, és a halállal voltak befedve, mígnem feltámadtak, hogy hirdessék a harmadik angyal figyelmeztetését, amely a kegyelemidő lezárulását jelenti be.

Ez a négy prófétai vonal négy tanúval egyenértékű. A négy tanú mindegyikének prófétai szerkezete azonos. A négy vonalban található nyolc időszak közül mindegyiknek az időszakai — kivéve a 2001. szeptember 11-től a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvényig terjedő időszakot — prófétailag azonosak. Minden középpont valamilyen halált jelképez. A vonalak közül kettő Krisztusra mutat, akár mint az Ő képmására, akár mint Isten Igéjére. A másik kettő az antikrisztust ábrázolja, akár mint aki a Krisztus meghamisítására törekszik mint északi király, akár mint aki Krisztus kormányzati rendszerét igyekszik meghamisítani.

Következő cikkünkben megkíséreljük összekapcsolni a száznegyvennégyezret az első égben zajló csatával. Kedves olvasó vagy hallgató! Akár megtagadja e igazságok meglátását, akár meglátja azokat, rá kell mutatnunk arra, hogy a mindezekben a cikkekben bemutatott információ azáltal kerül azonosításra, majd megerősítésre és alátámasztásra, hogy egy dolog kezdetét alkalmazzuk egy dolog végének azonosítására. Ez az Alfa és Omega prófétai ismertetőjele, és nagy jelentőségű eleme Jézus Krisztus Kijelentésének, amely most feloldatik.

A titkos dolgok az Úré, a mi Istenünké; a kinyilatkoztatottak pedig a mieink és gyermekeinkéi mindörökké, hogy e törvény minden igéjét megtartsuk. 5Mózes 29:29.